

چکیده

پژوهش حاضر به منظور بررسی وضعیت مدیریت ایمنی در بیمارستانهای آموزشی عمومی دانشگاه علوم پزشکی همدان در سال ۱۳۷۷ انجام شده است.

پژوهش بصورت توصیفی و کاربردی بوده و ابزار گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه خودایفا و مشاهده مستقیم پژوهشگر می‌باشد. جامعه آماری شامل کلیه مدیران بیمارستان بعلاوه سرپرستان آزمایشگاه، رادیولوژی، اتاق عمل و C.S.R، تأسیسات، خدمات و مترون‌ها می‌باشند.

برای اینکه پژوهش از دقت بالاتری برخوردار باشد از نمونه‌گیری استفاده نشده. نیز به منظور تجزیه و تحلیل اطلاعات، روشهای موجود آمار توصیفی به کار گرفته شد. مختصری از نتایج بدست آمده این پژوهش بشرح زیر می‌باشد.

- کلیه بیمارستانهای مورد پژوهش از نظر تدوین طرح ایمنی و دستورالعمل برای طبقه‌بندی و تخلیه بیماران و کدهای مخصوص برای اعلام حوادث برنامه‌ریزی خاصی نداشتند.
- کلیه بیمارستانهای مورد پژوهش از نظر تشکیل کمیته ایمنی و داشتن افسر ایمنی سازماندهی نشده بودند.
- آموزش ایمنی در ۷۵٪ موارد بصورت برنامه‌ریزی نشده بود. روش آموزشی مورد استفاده بصورت چهره‌به‌چهره بود و از سایر روشهای آموزشی بهره‌ای نبرده بودند.
- کمترین موارد آموزش ایمنی در واحدهای رادیولوژی، تأسیسات و بخشهای پرستاری بوده و بیشترین موارد آموزش ایمنی در واحدهای خدمات صورت گرفته است.
- به کلیه بیمارستانهای مورد پژوهش قانون حفاظت از اشعه، ابلاغ شده است و نیمی از واحدهای رادیولوژی توسط بازرسهای سازمان انرژی اتمی از نظر نشت اشعه، مورد بازرسی قرار گرفته است. سیستم کشف و اعلام حریق در هیچ کدام از بیمارستانهای مورد پژوهش وجود ندارد و تجهیزات اطفاء حریق موجود در کلیه بیمارستانها فقط کپسولهای آتش‌نشانی است.
- برنامه بازرسی تجهیزات اطفاء حریق بصورت برنامه‌ریزی شده هر ۶ ماه یکبار انجام یافته است.
- برنامه بازرسی از وسایل الکتریکی، کابلها، وسایل گازسوز، آسانسور، راه‌پله‌ها و نرده‌ها بصورت اتفاقی و یا در هنگامی که نیاز به تعمیرات داشته، انجام شده است.
- در ۵۰٪ بیمارستانهای مورد پژوهش اطلاع حوادث به مدیران در هنگام وقوع و پس از آن با استفاده از تلفن بوده و کمتر به شکل کتبی گزارش شده است.

- بیشترین تأسیسات ایمنی در کلیه بیمارستانهای مورد پژوهش، داشتن ژنراتور برق اضطراری، سیستم پیچ‌اینگ، منبع آب مستقل از لوله‌کشی شهر و سیستم ارت مرکزی بود. میله حفاظتی برق‌گیر ساختمان در ۲۵٪ بیمارستانهای مورد پژوهش وجود داشت.

- در کلیه واحدهای رادیولوژی وسایل حفاظت فردی موجود بود ولی در واحد تأسیسات هیچگونه وسایل حفاظت فردی مشاهده نشد.

در کل می‌توان نتیجه گرفت که وضعیت مدیریت ایمنی در بیمارستانهای مورد پژوهش مطلوب نیست و بیمارستانها نیازمند تدوین برنامه‌ریزی استراتژیک ایمنی، کنترل و نظارت بر اجرای آن و بهبود مستمر مدیریت ایمنی می‌باشند.